

چکیده

در بین ریسک‌هایی که بانک با آن مواجه است، ریسک اعتباری از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. یکی از راه‌های کمی‌کردن و اندازه‌گیری ریسک اعتباری و در نتیجه مدیریت مناسب آن، استفاده از مدل‌های امتیازدهی اعتباری (CS) است. مدل CS بر اساس معیارهای کمی (مانند اطلاعات مالی شرکت) و نیز معیارهای غیرکمی (مثل بخش اقتصادی آن)، ویژگی‌ها و عمل‌کرد وام‌های قبلی را مدل‌سازی می‌نماید تا عمل‌کرد آتی وام‌هایی با مشخصات مشابه را پیش‌بینی کند. در CS یک نمره به هر مشتری اختصاص داده می‌شود. این نمره به‌عنوان شاخصی از ریسک مشتریان شناخته می‌شود. با مقایسه این نمره با نمره مرزی، مشتریان پرریسک و کم‌ریسک از هم‌دیگر مجزا می‌شوند. در این تحقیق به‌منظور ارزیابی مشتریان حقوقی بانک کارآفرین از مدل امتیازدهی لاجیت و روش غیرپارامتریک CART استفاده می‌گردد، سپس این دو مدل از نظر میزان دقت در پیش‌بینی مشتریان خوب و بد با یک‌دیگر مقایسه می‌شوند. مدل‌های ساخته‌شده برای نمونه‌های تصادفی با حجم اندک مشاهدات مورد آزمایش قرار گرفته و دقت آنها در تفکیک مشتریان به صورت خوش‌حساب یا بدحساب مورد ارزیابی قرار می‌گیرد.

کلمات کلیدی: امتیازدهی اعتباری^۱، ریسک اعتباری^۲، قصور^۳، لاجیت^۴ و طبقه‌بندی و رگرسیون درختی^۵ (CART).

مؤسسه عالی بانکداری ایران
بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

¹ credit scoring

² credit risk

³ default

⁴ logit

⁵ classification and regression tree (CART)